

med Hensyn til Spørgsmaalet om de høist beskattede Landvælgeres Valgret. Men det vil let sees, at der ikke er nogenstomhelst Grund til at nægte de høist beskattede Kjøbstadvælgere den samme Ret. Det vil let sees, at det vilde være i høieste Grad besynderligt — og det kommer i denne Henseende ikke an paa, at der i det ene Tilfælde er Tale om umiddelbar Valgret og i det andet om Valg af Valgmænd, — og aabenbart urimeligt at stille den ene Deel af Kjøbstadvælgerne, der vælge Valgmænd, anderledes end Folketingsvælgerne og den anden Deel af de Kjøbstadvælgere, der vælge Valgmænd, samt de høist beskattede Landvælgere. Jeg har derfor stillet det fra mig foreliggende Endringsforslag, og det er siden tiltraadt af Udvalgets Medlemmer, forsaavidt disse i en Hast have kunnet samles. Jeg har med Billie stillet det i en alternativ Form. Jeg har nemlig først stillet det saaledes, at denne Bestemmelse om Afgang til Domstolene skydes ind i Slutningen af § 57, hvorved der i samme vil komme til at staae: „Den, hvem Valgret er nægtet ved Valgbestyrelsens Kjendelse (sfr. § 56) „— altsaa for Kjøbenhavns og for Kjøbstædernes Vedkommende —“ kan indbringe Spørgsmaalet til Afgjørelse ved Lov og Dom i Overeensstemmelse med de i § 20 givne Regler“; de ærede Herrer ville see, at den hele Maade, hvorpaa alle disse Paragrapher ere byggede, gjør det nødvendigt, at denne Bestemmelse om Afgang til Domstolene maa staae to Steder, nemlig deels hvor der er Tale om Kjøbstæderne, og deels hvor der er Tale om Landet, men jeg har ikke for Kjøbstædernes Vedkommende uden videre villet stille den som en ny Paragraph, fordi jeg ikke her ved 3die Behandling i det sidste Dieblif vilde bringe Spørgsmaal om en endnu hyderligere Nummerering af alle Paragrapherne ind. Men jeg har tillige alternativt og, som den høitærede Formand bemærkede, principalt stillet mit Forslag i en anden Form. Det staaer i Forbindelse med det Forslag, der forsaavidt af det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Magius) og 7 andre Medlemmer er stillet til § 58. Maaffee jeg for Sammenhængens Skyld, skjøndt jeg der- ved, hvad jeg ellers ikke gjerne gjør, kommer til at omtale et Forslag, der er stillet af andre

Medlemmer, maa tillade mig nærmere at forklare, hvad Meningen er med dette mit andet og principale Alternativ. Det gaaer ud paa, at § 58 skal gaae ud, og at der i dens Sted skal indskydes den af mig foreslaaede Paragraph om Afgang til Domstolene for Kjøbenhavns og Kjøbstædernes Vedkommende, hvorved det, som det vil sees, vil undgaaes at bryde Paragraphernes hele Talrække. Grunden til, at jeg opstiller dette Forslag, at § 58 i Udkastet skal udgaae, som det principale, er følgende. Det vil erindres, at Regjeringens Udkast gaaer ud paa, at Grundlovsbestemmelsen om en vis Skatteindtægt, som givende Afgang til at opføres i den særegne Klasse af Kjøbstadvælgere, først skal komme til Anvendelse, naar Kjøbstædernes Betskatningsforhold ordnes saaledes, at Skattehernes Bidrag paalignes efter en officielt opstillet Liste over Skattehernes aarlige Indtægt o. s. v. Udvalget havde nu til 2den Behandling stillet et Endringsforslag hertil, der efter dets Overbeviisning var i fuldkommen Overensstemmelse med Grundloven, og hvorefter den nævnte Bestemmelse fik en anden Affattelse. Den høitærede Conseilspræsident erklærede imidlertid, at han havde en stærk Tvivl om, hvorvidt Udvalgets Forslag kunde forenes med Grundlovens Bud, og Udvalget tog derefter sit Forslag tilbage. Nu have nogle andre ærede Medlemmer stillet et Forslag, hvorefter den paagjældende Paragraph, § 58, skal affattes saaledes: „Grundlovens Bestemmelse om Skatteindtægt o. s. v. kommer kun til Anvendelse i de Kjøbstæder, hvis Betskatningsforhold ere ordnede saaledes, at Skattehernes Bidrag paalignes efter en officielt opgiven Liste“; men det er mig klart, at den samme Indbending, som den høitærede Conseilspræsident har gjort mod Udvalgets Forslag til den omhandlede Paragraph, maa han ogsaa gjøre imod dette Forslag. Det er paa den anden Side forekommet mig, at ligesom vi ikke have villet paatvinge Conseilspræsidenten en Fortolkning af Grundloven, som efter hans Mening var tvivlsom, saaledes kunne vi billigviis vente, at han ikke vil paatvinge os Andre en Fortolkning af den, der efter vor Mening er tvivlsom, og jeg nægter ikke, at saaledes som Udkastets § 58 er affattet, er der flere her i Thinget — og jeg hører selv til